

Interesse for den naturvidenskabelige Oplysning, som vil kunne have stor Betydning for de videnskabelige Forhold her hjemme. Søofficererne ere for en stor Del saa at sige staaende til at være vore videnskabelige Kommissiøner rundt omkring i Verden, de færdes paa de fremmede Farvande og Kyster og have Lejlighed til at komme i Berøring med meget, der skriver sig fra en anden Natur end den, vi kende herhjemme, og med et aabent Øje for, hvad der i de fremmede Lande har Interesse for den videnskabelige Udvikling, ville de bedre end de fleste andre kunne være Mellemmand ved Erhvervelsen deraf til bedste for vore Museer og vort videnskabelige Liv. Jeg tror, at Søofficererne allerede have spillet en ikke ringe Rolle i denne Henseende, for hvilken man maa være dem taknemmelig. Men jeg tror ogsaa, det har sin Betydning, at Indtrykket af denne Rolles Værdi stadig fornyes for dem. Marinen i Naturvidenskabens Tjeneste vil være et gavnligt Led i vor Udvikling. Naar der saa hertil kommer, som det ogsaa er blevet sagt, at vi i Øjeblikket ganske særlig have de Kræfter til vor Raadighed, som kunne gennemføre denne Sag paa en passende Maade, saa synes det mig, at Øjeblikket er det rette til at fremme den. De videnskabelige Kræfter, vi have iblandt os, maa vi gøre det muligt at komme paa Højde med, hvad Videnskaben kan præstere i det øvrige Europa, ved at stille dem Opgaver, der passe til deres Udvikling, og give dem Stof at behandle, som kan holde dem vaagne og levende. Og nu er der her netop saadan en Opgave, som eftertrægtes af Videnskabsmændene, og som vil kunne levere Stof, der Mæringer igennem kan sysselsætte og udvikle dem, og gennem vore Museer blive i Stand til at tilføre den store Befolkning en Sum af Oplysning, som den vil have godt af. Naar dertil kommer, at man ogsaa paa Marinens Omraade netop nu har vel forberedte Kræfter til at tage Sagen op, forekommer det mig, at Tvivlen om, hvad der i Øjeblikket er det rette, maa være forbi. Derfor anbefaler jeg, at vedtage denne Bevilling, om jeg end selvfølgelig er enig i, at man — hvad den højtærede Kultusminister ogsaa antydede — inden Bevillingen endelig gives, maa undersøge, hvorvidt den kan begrænses saaledes, at den faar en for Fler-tallet i Finansudvalget og maa ske i Tinget mere acceptabel Form end den, den i Øjeblikket har. Det saa efter den højtærede Ministers Udtalelse ud til, at en saadan Begrænsning vil kunne træffes. Jeg anbefaler altsaa Bevillingen og samtidig, at

man i Finansudvalget inden 3dje Behandling tager den op til fornyet Drøftelse.

Bluhme: Det er det samme Undringsforflag, som det, den ærede sidste Taler omtalte, jeg ønsker at henlede Tingets Opmærksomhed paa. Jeg beklager for mit Vedkommende den Stilling, som Fler-tallet i Finansudvalget har indtaget overfor samme. Det er Udgiftskontoen: 30,000 Kr. til en videnskabelig Ekspedition i de arktiske Farvande. At Fler-tallet har indtaget denne Stilling, undrer mig efter de Udtalelser, der falder i Tjor fra den ærede Ordførers Side, og som gik ud paa at anerkende for Finansudvalgets Vedkommende Betydningen af en saadan Ekspedition. Ordføreren for Mindretallet slog paa, at det var muligt, at et andet Universitet vilde tage denne Opgave op, nemlig Kieler-Universitetet. Og Ministeren blev opfordret til at tage sit Forslag tilbage i Tjor i Forventning om, at det muligvis kunde komme frem i Nar. Nu skal jeg indrømme, at der er den Mulighed, som Ordføreren for Mindretallet anførte, for, at ikke alene Kieler-Universitetet, men ogsaa fremmede Mariner kunde tage Spørgsmaalet op, fordi Sagen er af største Betydning, ikke alene — saaledes som fremført her i Dag — for Videnskaben, men ogsaa væsentlig for arktiske Interesser, der henhøre under Marineministeriet og Indenrigsministeriet. Jeg tror, at Opfyldelsen af det Hverv, der her foreslaas optaget, er af stor Vigtighed. Det er, som jeg sagde i Gaar, et af de Hverv, som vi bør fastholde som tilkommende os for paa den smukkeste Maade at tage Del i, hvad jeg i Gaar benævnte „den europæiske Concert“. Jeg fastholder, hvad jeg sagde i Gaar, at det er en af de Opgaver, vi bør tage op og opfylde, og som langt bedre ville styrke vor Stilling i Europa end de militære Foretagender. Naar det ærede Udvalgsflertal har stillet sig som det har, tror jeg alligevel, at Skylden noget maa tilskrives den ærede Minister, der forekommer mig ikke at have taget Sagen ganske paa den rette Maade. Han har for stærkt urgeret den videnskabelige Interesse ved Sagen og til Dels vel gjort det, fordi Bengene skulle tages fra Kommunitetet. Men der er store Interesser under Marine- og Indenrigsministeriet, som ville blive støttede her igennem, og jeg vil sige, at det videnskabelige Udbytte slet ikke kan naas undtagen netop gennem Arbejder, som vedrører Marineministeriet. Man kan ikke saa Temperaturen paa Dybderne uden at gøre Dybdemaalinger; man